

Първата обязанность.

Най-първа, най-свята обязанность за васъ, любезны дѣ-
чица, нека бѣде, искренната любовь къмъ Бога, ревность
къмъ молитвѣ и присърце къмъ Божиѣтъ черквѣ.

Когато живѣлъ Господь нашъ Исусъ Христосъ на зе-
мѣтъ. Той много обичалъ дѣцата за простотѣтъ и не-
злобіето имъ, тъй щото гы поставялъ и за примѣръ на
пораснѣлытъ. Обычайте Го прочее и вы съ всичкѣтъ силѣ
на вашытъ нѣжны и добры сърдчица; споменувайте за Не-
го често, като за най-добрыи си благодѣтель, и молѣте
му ся съ присърдце всякой день. Той, който е изъ уста-
та на младенцытъ извършилъ себѣ си хвалѣ, безъ сумнѣ-
ніе, ще да приѣмне милостиво вашытъ молитвы и ще ис-
пълни вашытъ прошенія.

Когато вы повицатъ за въ черквѣ, отхождайте всякога
съ присърдце, като че отхождате да ся видите съ най-
ближнытъ си роднины; за това защото Богъ е Отецъ на
всичкытъ чловѣци, а черквата е Негово жилище. Стойте
въ черквѣ благоговѣйно и скромно, и никакъ не давайте
волѣ на умѣтъ си да ся развлича въ пусты мысли, а еще
повече пазѣте — да ся не разговаряте или да ся не озър-
тате на самъ на татакъ. Помнѣте че когато сте на моли-
твѣ вы ся намѣрвате прѣдъ лицето на самого Бога, кой-
то види не само външнытъ безредицы, но и това, което
вы въ глѣбинытъ на сърдцето си криете.

Прави длѣжностѣтъ си.

Прави длѣжностѣтъ си всякой день и на всякой часъ
— прави ѣ съ търпѣніе — исполнявай ѣ добръ и както
трѣба. Прави ѣ както и въ минутѣтъ когато ти ся най-
напрѣдъ прѣдставя, самото исполненіе на длѣжностѣтъ ти
нека ти бѣде наградата. Никога не мысли и не ся gryжи
да ли познава свѣтътъ що вършишь ты или не — и захва-
ля ли ти за туй или не — а гледай само какъ да исполня-
вашь длѣжностѣтъ си. Не бой ся отъ нищо друго освѣнь
отъ грѣхъ — и да тя не е свѣнь и срамъ освѣнь за ни-
чтожны работы да правишь.